16

జరిగింది ఇది అని పూర్తిగా అర్థం చేసుకునే సరికి మధు ప్రాణాలతో పాటు మధుని షూట్ చేసిన అమ్మాయిని పట్టుకునే అవకాశం కూడా గాలిలో కలిసిపోయింది. ఇక చేసేదేమీ లేక బాడీ పోస్టుమార్టంకి పంపించి త్రిలోక్ ఇంకా నితిన్ ఇంటికి చేరుకున్నారు. ఎంత ఆలోచించినా ఎలాంటి ఉపయోగం లేకపోయింది..

★మరుసటి రోజు ఉదయం★

"ఇప్పటి వరకూ ఇదంతా మధు చేస్తుంది అనుకుంటే ఇదేం ట్విస్ట్" అన్నాడు నితిన్ ఫోన్ లో ఉన్న తన ప్రేయసి ఫోటో చూస్తూ..

"ఏం జరిగింది సర్" అన్నాడు భాటియా

"మధురితా మిశ్రా చనిపోయింది" చెప్పాడు త్రిలోక్

"ఎలా చనిపోయింది" అడిగాడు భాటియా

"చెప్తా భాటియా ఇంతకీ అభిజ్ఞ ఎక్కడ?"

"నిన్న మీరు పంపించిన కాసేపటికే తనకేదో ముఖ్యమైన పని ఉందని నా దగ్గర నుంచి వెళ్లిపోయింది" చెప్పాడు భాటియా.

"ఎక్కడికి వెళ్ళి ఉంటుంది?" అని అడుగుతూ అభిజ్ఞ నెంబర్ కి డైల్ చేశాడు త్రిలోక్.

ఫోన్ రింగ్ దగ్గర్లోనే వినిపించింది, వాకిట్లో షూ విడిచి

"ఇక్కడే ఉన్నా త్రిలోక్ గారు?" అంటూ ఫోన్ చూయిస్తూ లోపలికి అడుగేసింది అభిజ్ఞ.

"అంతా ఓకేనా" అడిగాడు త్రిలోక్.

ఓకే అన్నట్లు కనులార్పింది అభిజ్ఞ.

"ఆ ట్విస్ట్ రివీల్ చేయండి సర్ మధు ఎలా చనిపోయింది" అడిగాడు భాటియా.

“ఓహ్ మధు చనిపోయిందా?” అంది అభిజ్ఞ.

భాటియాని చూస్తూ ఒక నవ్వు నవ్వాడు త్రిలోక్.

“ఇందులో నవ్వడానికి ఏముంది” అడిగాడు భాటియా.

“ఏంటీ! మధు చనిపోయిందా అనడానికి? ఓహ్ మధు చనిపోయిందా అనడానికి చాలా తేడా ఉంది భాటియా” అన్నాడు త్రిలోక్.

“అంటే ఏంటి సర్” అడిగాడు నితిన్.

“ట్విస్ట్ మధు కాదు, అంతకు మించి ఏదో ఉంది, కాకపోతే అది మనకు తెలియదు కాబట్టి మధుని మరొక అమ్మాయి చంపడమే మనకి ట్విస్ట్, అభిజ్ఞకి మధు చావు ముందే తెలుసు కాబట్టి తనకది మామూలు విషయం” చెప్తూ అభిజ్ఞ వైపు చూశాడు త్రిలోక్.

“అవును నాకు నిన్న ఒక విషయం తెలిసింది, అది తెలిసాక మధు మీద కోపం రాలేదు తను చనిపోతుందని జాలి వేసింది” చెప్పింది అభిజ్ఞ.

“అసలు ఏమిటా విషయం, ఏం తెలిసింది?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“నిన్న మీరు మధురితా మిశ్రా గురించి మాట్లాడినప్పుడు నాకు అనుమానం వచ్చింది, ఒకవేళ మధునే ఇదంతా చేస్తుందేమో అనిపించి తన గురించి తెలుసుకోవడం కోసం తను క్రితం ట్రైనింగ్ తీసుకుంటున్న ఇన్స్టిట్యూట్ కి వెళ్ళాను”

“తన గురించి తెలుసుకోవాలంటే ఇంటికి కదా వెళ్ళాలి?” అడిగాడు త్రిలోక్.

“మీరు మధురితా గురించి కనుక్కుంటా అన్నారు కదా సర్, అక్కడికి మీరు వెళ్ళి ఉంటారని నేను ఆగిపోయాను, కానీ ఇంట్లో చెప్పుకోలేని విషయాలు కూడా మనం స్నేహితులకి చెప్పుకుంటామ్ కదా అనిపించింది. ఇంకేమైనా వివరాలు తెలుస్తాయని నేను ఇన్స్టిట్యూట్ కి వెళ్ళాను” జవాబిచ్చింది అభిజ్ఞ.

“గుడ్ మూవ్, ఇంతకీ ఏం తెలిసింది?”

“మధుకి మానసిక స్థితి సరిగ్గా లేదు సర్, తను ఉన్న స్థితిని బట్టి చూస్తే ఈ హత్యలన్నీ చేసే అవకాశం లేదు పైగా తన డాక్టర్ చెబుతున్నదాన్ని బట్టి చూస్తే తనే దేని గురించో ఎక్కువగా భయపడుతుంది అట, సూసైడ్ కూడా చేసుకోబోయిందట”

“మరి ట్రీట్మెంట్ ఏమైనా తీసుకుంటుందా?” అడిగాడు త్రిలోక్.

"హా ట్రీట్మెంట్ వలనే మనకి ఉపయోగపడే విషయాలన్నీ తెలిసాయి"

"ఏం తెలిసాయి, ఈ హత్యలన్ని చేస్తుంది ఎవరో తెలిసిందా?" ఏం జరిగింది ఏంటి అని అడక్కుండా సూటిగా ఒకే ఒక్క ప్రశ్న అడిగాడు త్రిలోక్.

"చేస్తుంది ఎవరో తెలియలేదు కానీ మధు మాత్రం చేయలేదు అని ఒక క్లారిటీ వచ్చింది, పైగా చేస్తున్న వ్యక్తి ఎవరు అనే దానిపై కూడా చిన్న క్లూ ఉంది, మీరు ఆ క్లూ ని ఛేదిస్తే అసలు వ్యక్తులు బయటకి వస్తారు"

"ఏంటా క్లూ"

"ఈ నెంబర్ యూజ్ చేస్తున్న వాళ్ళు ఎవరెవరితో ఏం మాట్లాడుతున్నారో తెలిస్తే మనకి కావాల్సిన ఇన్ఫర్మేషన్ దొరకచ్చు" అంటూ తన ఫోన్ లో ఉన్న నెంబర్ ని త్రిలోక్ కి ఫార్వార్డ్ చేసింది అభిజ్ఞ.

"సరే, వెంటనే కాల్ డేటా తెప్పిస్తా, ఇంతకీ ఈ నెంబర్ ఎవరిది?" కంట్రోల్ రూమ్ కి నెంబర్ ఫార్వార్డ్ చేస్తూ అడిగాడు త్రిలోక్.

"మనీష్ ప్రేయసిది" చెప్పింది అభిజ్ఞ.

"అంటే మధునే కదా?"

"కాదు త్రిలోక్ గారు మధురితా మిశ్రా మనీష్ భార్య మాత్రమే, మనీష్ ని ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకోలేక పోయిన అమ్మాయి మరొకరు ఉన్నారు., ఆవిడే మనీష్ మొదటి ప్రేయసి దీప్నా చౌహాన్"

"ఆవిడ మీద ఎందుకు నీకు సందేహం" అడిగాడు త్రిలోక్.

"మధు స్థితి గురించి తన డాక్టర్ చెప్పాక మనీష్ చనిపోవడం వల్ల ఎవరు ఎక్కువ ఎఫెక్ట్ అయ్యారు? ఎవరు మనీష్ చావుని జీర్ణించుకోలేక పోయారు అనే సందేహాలు కలిగాయి. మనీష్ గురించి తన ప్రాణ స్నేహితులతో మాట్లాడాక ఈ దీప్నా పేరు బయటకి వచ్చింది, ఈ దీప్నా ఆల్రెడీ ఓ సారి డ్రగ్స్ కేస్లో పోలీసు స్టేషన్ కి వెళ్ళి వచ్చిందని తెలిశాక తన మీద అనుమానం ఎక్కువైంది. తను ఓ మెడికో అని అనఘ పర్వతం దగ్గర వైద్య సౌకర్యాలు తనే చూసుకుంటుందని తెలిసాక నా అనుమానం బలపడింది. తనను వెతుక్కుంటూ అక్కడికి వెళితే మీరు పర్వతం ఎక్కడానికి అనుమతి రద్దు చేయించిన రోజు నుంచి తను డ్యూటి కి రాలేదని మరో అనుమానాస్పద విషయం తెలిసింది, అందుకే ఈ దీప్నా మీద సందేహం" అని చెప్పి ముగించింది అభిజ్ఞ.

అభిజ్ఞ చెప్పిన మాటలన్నీ విని తన శైలిలో ఏం జరిగిందో ఊహించడం మొదలు పెట్టాడు త్రిలోక్. ఓ పది నిమిషాలు ఆలోచించాక,

"మధురితా మిశ్రా బాడీ దగ్గర మనకి ఫోన్ దొరికింది కదా?" అని నితిన్ ని అడిగాడు.

"దొరికింది కానీ అందులో ఎలాంటి డేటా లేదు కదా?"

"అప్పటికి ఒకవేళ డిలీట్ చేయబడి ఉండచ్చు, ముందు ఆ ఫోన్ లో డిలీట్ చేయబడిన డేటా రికవర్ చేయమని చెప్పండి, ముఖ్యంగా ఏమైనా ఫోటోస్ లేదా వీడియోస్ ఉంటే వాటిని రికవర్ చేయమని చెప్పండి" అని ఫోన్ భాటియా చేతికి ఇస్తూ చెప్పాడు త్రిలోక్.

"ఇప్పుడు అవన్నీ ఎందుకు సర్" అడిగింది అభిజ్ఞ.

"నువ్వే కదా అభిజ్ఞ చెప్పావు తను సూసైడ్ చేసుకోబోయిందని, సొ తను మనీష్ కోసమే చనిపోవాలి అనుకుంటే ఈ పాటికి ఎప్పుడో చనిపోయి ఉంటుంది, నిరాశ నిస్పృహలు ఉన్న మనుషులు దేనికైనా భయపడతారు కానీ చావుకి భయపడరు. నువ్వు చెప్పిన దానిని బట్టి చూస్తే తను చేయకూడనిది ఏదో చేసింది అందుకే భయపడింది. ఒకవేళ తను చేసింది తప్పు అని తెలిసి చనిపోయే ప్రయత్నం చేసుంటే తను మనకి లేదా తన వల్ల నష్టపోయిన వాళ్ళకి ఏదైనా ఇన్ఫర్మేషన్ ఇవ్వాలి అనుకుని ఉండచ్చు" అన్నాడు త్రిలోక్.

"కానీ అందరూ సూసైడ్ చేసుకునే ముందు అలా చేయాలని రూల్ లేదు కదా సర్" అడిగింది అభిజ్ఞ.

"నూటికి 90% శాతం మంది చచ్చే ముందే పశ్చాత్తాప పడతారు" చెప్పాడు త్రిలోక్

"...." అభిజ్ఞ మౌనంగా చూస్తూ నుంచుంది.

త్రిలోక్ ఆ ఫోన్ భాటియాకి ఇచ్చి డేటా రికవర్ చేసి తీసుకురమ్మని చెప్పాడు. ఇంతలో అభిజ్ఞ ఇచ్చిన ఫోన్ నెంబర్ కి సంబంధించిన కాల్ డేటా త్రిలోక్ మెయిల్ కి వచ్చింది. త్రిలోక్ కాల్ డేటా చెక్ చేసి ఫోన్ అభిజ్ఞ చేతికి ఇచ్చాడు. అభిజ్ఞ అందులో ఎక్కువ సార్లు ఫోన్ వెళ్ళిన నెంబర్ గమనిస్తూ

"చివర్లో 00 ఉన్న ఈ నెంబర్ ఎవరిది?" అని అడిగింది.

త్రిలోక్ తన దగ్గర మరో కాగితాన్ని అభిజ్ఞ చేతికిచ్చి "ఇది నిన్న భాటియా సేకరించిన రాధ రెబా నెంబర్" అన్నాడు.

"అంటే ఇదంతా రాధ రెబా నే చేయిస్తుందన్నమాట, ఇప్పుడెలా సర్ తనని పట్టుకోవడం?" అడిగింది అభిజ్ఞ.

"ఎలా ఐనా పట్టుకోవాల్సిందే" చెప్పాడు త్రిలోక్.

"ఇప్పుడు మనం ఏం చేద్దాం" అడిగాడు నితిన్.

"ఈ దీప్నా నెంబర్ ఇంకా ఆ IMEI లో లాస్ట్ ఆక్టివ్ గా ఉన్నా నెంబర్ ఇంకా ఆ రెబా కి ఆఖరి కాల్ వెళ్ళిన నెంబర్ రెండిటినీ ట్రాక్ చేసి లొకేషన్ ట్రేస్ చేయండి, దీప్నా ఆచూకీ తప్పక తెలుస్తుంది" చెప్పాడు త్రిలోక్.

"రెబా ని అరెస్టు చెయ్యాలి అంటే అరెస్టు వారెంట్ కావాలి సర్, దానికి చాలా ప్రాసెస్ ఉంది చాలా టైమ్ పడుతుంది" చెప్పాడు భాటియా

"అరెస్టు వారెంట్లు అవన్నీ ఎందుకు భాటియా మనం తలచుకుంటే రెండు రోజుల్లో రెబా ని ఇండియాకి రప్పించవచ్చు"

"ఎలా సర్"

"రెబా తల్లిదండ్రులు ఇండియాలోనే ఉన్నారు కదా?"

"ఉన్నారు సర్" చెప్పాడు భాటియా

సాయంత్రం 5 గంటలు

"మీరేనా రాధ రెబా తండ్రి?" అడిగాడు త్రిలోక్.

"అవును నేనే చెప్పండి ఏం కావాలి" తన భాషలో బదులిచ్చాడు రెబా తండ్రి.

"మీ అమ్మాయి స్నేహితురాలు దీప్నా చనిపోయింది తన గుర్తుగా కొన్ని వస్తువులు మీ అమ్మాయికి పంపించాలి మీరు పంపిస్తారా లేదా మా వైపు నుంచి పంపించమంటారా?"

"అవునా, అవి ఇచ్చేసి వెళ్ళండి నేను పంపుతా"

"ఎందుకైనా మంచిది ఒకసారి రెబా గారికి కాల్ చేయండి? చెప్పేసి వెళ్తామ్" అన్నాడు త్రిలోక్.

రెబా తండ్రి ముందు సంకోచించినా తర్వాత వచ్చింది పోలీసులు కావడంతో మారు మాట్లాడలేక ఒప్పేసుకుని స్కైప్ లో కాల్ చేశాడు, రెబా లిఫ్ట్ చేసి "హాయ్ నాన్నా..." అంటూ పలకరించింది.

ఇంతలో త్రిలోక్ ట్యాబ్ తీసుకుని,

"హాయ్ రెబా గారు ఎలా ఉన్నారు?" అని అడిగాడు.

"ఎవరు మీరు?" అడిగింది రెబా,

"నేను ఎవరైతే ఏమి లెండి మీ స్నేహితురాలు ఒకావిడ పోతూ పోతూ తన వస్తువులు కొన్ని మీకు ఇమ్మంది, అవి ఇచ్చి వెళ్దామని మీ ఇంటికి వచ్చాను"

"నా స్నేహితురాలా? ఎవరి గురించి మీరు మాట్లాడుతుంది?"

"దీప్నా చౌహాన్" చెప్పాడు త్రిలోక్.

"ఆ పేరుతో నాకు తెలిసిన వాళ్ళు ఎవరూ లేరు, బహుశా మీరు రాంగ్ అడ్రెస్ కి వచ్చారు అనుకుంటా" చెప్పింది రెబా.

"అవునా అయ్యుండచ్చు ఒక డ్రగ్స్ కేసులో తను మొన్నా మధ్య అరెస్టు అయినప్పుడు మీ పేరు ఇంకా మీ భర్త విష్ణు పేరు చెప్పింది, ఇప్పుడు విష్ణు గారు అక్కడే సాఫ్ట్వేర్ లో పని చేస్తున్నారు కదా?"

"లేదు అలాంటిదేమీ జరగలేదు అంతా అబద్ధం"

"లేదు రెబా, ఎఫ్ఐఆర్ రెడీ అయ్యింది ఆల్రెడీ ఒక కాపీ సిడ్నీ కూడా పంపించి ఉంటారు, తర్వాత ఇంకో విషయం కొద్దిరోజుల్లో మీ పాస్పోర్ట్ బ్లాక్ చేయబడుతుంది. అసలే రేసిజం ఉన్న దేశం అరెస్టు చేసి అక్కడే ఉంచేస్తే కష్టం అనుకుంటా" అన్నాడు త్రిలోక్.

"అసలు ఏం మాట్లాడుతున్నారు సర్, మీకు ఏం కావాలి" అడిగింది రెబా.

"నాకేమీ వద్దు రెబా మీతో కొంచం పర్సనల్ గా మాట్లాడాలి, ఇంకో 30 నిమిషాల్లో మళ్ళీ మీకు కాల్ చేస్తా ఈలోపు మీరు ఏ పిచ్చి వేషాలు వేయకుండా ఉంటే మంచిది" అని చెప్పి కాల్ కట్ చేశాడు త్రిలోక్.

★★30 నిమిషాలు గడిచాక దగ్గర్లోని పోలీసు స్టేషన్లో★★

"హలో రెబా..." కాల్ చేశాడు త్రిలోక్.

"పోలీసులు అయ్యుండి అబద్ధం చెబుతారా దీప్నా బ్రతికే ఉంది" చెప్పింది రెబా.

"అవునా ఇందాక తెలియదు అన్నట్లు గుర్తు" అన్నాడు త్రిలోక్.

"లేదు తను నా స్నేహితురాలు కాదు తెలుసు అంతే"

"మర్యాదగా చెప్తున్నా ఇంకో 30 నిమిషాల్లో దీప్నా ఎక్కడుందో మాకు తెలియాలి, మా కాల్ కట్ చేసి తప్పించుకు తిరుగుదాం అనుకుంటే మాత్రం దేశం కాని దేశంలో కుక్క చావు చస్తావు"

"ఎందుకు సర్ నన్ను బెదిరిస్తున్నారు, నేను ఏం తప్పు చేశాను"

"నువ్వు ఏమీ చేయలేదు, అవును ఒక విషయం మీ అమ్మ అక్కౌంట్ నుంచి ఎందుకు దీప్నాకి డబ్బు ట్రాన్సఫర్ చేశావు" నిలదీశాడు త్రిలోక్.

"అదీ అదీ... తను అవసరం అంటే"

"అదే రోజున నీ అక్కౌంట్ లో డబ్బు ఉన్నాయిగా, మీ ఆయన అక్కౌంట్ నుంచి మీ అమ్మగారి అక్కౌంట్కి అక్కడ నుంచి దీప్నాకి డబ్బు ఎందుకు ట్రాన్సఫర్ చేశావు"

"అదీ...."

"ఇక నీ ఆట ముగిసింది రెబా, జైల్లో పడేసి నీతో నిజాలు ఎలా చెప్పించాలో నాకు తెలుసు, సిద్ధంగా ఉండు అక్కడకొచ్చి కలుస్తా" అని చెప్పి కాల్ కట్ చేయబోయాడు త్రిలోక్.

"సర్ సర్ సర్...." రెబా ఏదో చెప్పబోతున్నట్లు పిలిచింది

"మీకు ఎంత డబ్బు కావాలంటే అంత ఇస్తాను సర్ నన్ను వదిలేయండి, నాకు ఆ దీప్నాకి ఎలాంటి సంబంధం లేదు, డిఎస్పి గారు మాకు బాగా తెలిసినాయనే కావాలంటే ఆయనతో మాట్లాడిస్తా" బ్రతిమాలింది రెబా...

త్రిలోక్ కాసేపు మౌనంగా చూసి "సరే ఒక అవకాశం ఇస్తా తోక జాడించకుండా నిజం చెప్తే వదిలేస్తా, లేదా ముందు నీ తల్లిని తర్వాత నీ భర్తని తర్వాత నిన్ను ఆధారాలతో సహా ఉరికంబం ఎక్కిస్తా" అని బదులిచ్చాడు.

"సరే సర్, సరే" అంది రెబా

"రితిక్ ని ఎందుకు చంపావ్" అడిగాడు త్రిలోక్.

"నేను చంపలేదు"

"మరి ఎవరు చంపారు"

"నాకు తెలియదు సర్"

"భాటియా ఈవిడ ఇలా దారికి వచ్చేలా లేదు తన భర్త పని చేస్తున్న సాఫ్ట్వేర్ కంపెనీ డీటైల్స్ నాకు పది నిమిషాల్లో కావాలి" చెప్పి కాల్ కట్ చేశాడు త్రిలోక్.

"యెస్ సర్" అంటూ భాటియా డేటా తీసుకురావడానికి కదిలాడు.

గంటా 25 నిమిషాలు గడిచాక, ఆఫీసు కాంటాక్ట్కి ఫోన్ చేసి రెబా డ్రగ్స్ కేసులో ప్రధాన ముద్దాయిగా ఎఫ్ఐఆర్ ఫైల్ అయ్యిందని రెబా భర్తకి చెప్పించాడు త్రిలోక్.

త్రిలోక్ అలా చేసిన 10 నిమిషాల్లో రెబా ఫోన్ చేసింది.

“హలో రెబా”

“సర్ నా ఫ్యామిలి జోలికి రావద్దు”

“తప్పట్లేదు, ఇంతకీ రితిక్ ని ఎందుకు చంపావు”

“నేను చంపలేదు”

“మరి ఎవరు చంపారు”

“తెలియదు సర్”

“నిజంగా తెలియదా”

“నిజంగా తెలియదు సర్” చెప్పింది రెబా.

“మధు సూసైడ్ చేసుకోబోయింది తెలుసా?”

“తెలియదు”

“అవునా, పోనీ ఇది తెలుసా తను చనిపోతూ ఎందుకు చనిపోతొంది అనే విషయాన్ని తన ఫోనులో రికార్డు చేసింది” అడిగాడు త్రిలోక్.

“ఏంటీ?” అంది రెబా

“కంగారుపడకు రికార్డ్ చేసిన ఫైల్ ని తనే డిలీట్ చేసింది”

హమ్మయ్య అన్నట్లుగా ఊపిరి పీల్చుకుంది రెబా.

“ఊపిరి ఆగే విషయం చెప్పనా ఆ ఫైల్ రికవర్ చేశాం” అని త్రిలోక్ చెప్పగానే రెబా మొహంలో రక్తపు జాడ లేకుండా పోయింది.

త్రిలోక్ ఆ వీడియో ఓపెన్ చేసి ప్లే చేయమని ఫోన్ అభిజ్ఞ చేతికి ఇచ్చాడు.

అభిజ్ఞ వీడియో ప్లే చేసింది.

“నేను ఒక పెద్ద తప్పు చేశాను నా భర్త చనిపోయాడన్న ఆవేదనలో నాకు తమ్ముడు లాంటి రితిక్ ని చంపేశాను, నేను నిజానికి అతనిని నిలదీయాలి అనుకున్నాను, తన భార్య వలనే నా మనీష్ నాకు కాకుండా పోయాడని... కానీ నా చుట్టుపక్కల వాళ్ళ మాటలు నన్ను ఆక్షణం మూర్ఖంగా ప్రవర్తించేలా చేశాయి. అందుకే రితిక్ ని అక్కడ నుంచి

తోసేశాను. అది నేను కావాలని చేయలేదు. నేను చేసింది తప్పే అందుకే ఒప్పుకుంటున్నా ఇక నన్ను ఎవరూ బెదిరించకూడదని సూసైడ్ చేసుకుంటున్నా. నేను రితిక్ ని చంపడానికి నా మూర్ఖపు పగ తీర్చుకోవడానికి నాకు సాయం చేసిన రెబా ఇప్పుడు నన్ను బెదిరిస్తుంది. నిజానికి ఆ అనఘ పర్వతం నేను ముందు ఎక్కాను, నా సాయంతోనే ఆ రెబా ఎక్కింది కానీ ఆ విషయం బయటకి చెబితే నేను రితిక్ ని చంపిన విషయం అందరికీ చెబుతా అని బెదిరించింది. ఎన్నో రోజులుగా బెదిరిస్తుంది. ఇవన్నీ ఇన్ని రోజులు దాచుకుని బ్రతుకుతున్నా కానీ ఇప్పటికీ ఆ పర్వతం దగ్గర ఎవరో ఒకరు చనిపోతూనే ఉన్నారు, వాళ్ళ చావులకి నాకు ఎలాంటి సంబంధం లేదు కానీ వాళ్ళ చావుని తలచుకున్నప్పుడల్లా నాకు రితిక్ గుర్తొస్తున్నాడు అతన్ని నేను కావాలని చంపలేదు.......” అలా మధు రికార్డు చేసి డిలీట్ చేసిన వీడియొ ప్లే అయ్యింది.

“ఇప్పుడు చెప్పు రెబా? ఎందుకు తనని భయపెట్టావు”

“నేను తనని భయపెట్టలేదు”

“మర్యాదగా చెప్పు లేదంటే నీ కుటుంబం మొత్తం.....” చెప్పి అపాడు త్రిలోక్.

“మీకు ఏం కావాలి?”

“నిజం కావాలి, ఎవరు ఎందుకు చనిపోయారో తెలియాలి” అడిగాడు త్రిలోక్

“సర్, దీప్నా లొకేషన్ ఎయిర్పోర్టు దగ్గర్లో ట్రేస్ అయ్యింది” చెప్పాడు భాటియా.

రెబా కాల్ కట్ చేసింది. త్రిలోక్ తనకి తెలిసిన పై అధికారులతో మాట్లాడాడు, భాటియా దీప్నా గురించి చెప్పిన వెంటనే అభిజ్ఞ అక్కడనుంచి వెళ్లిపోయింది.

రెబా నెంబర్ కి మళ్ళీ మళ్ళీ ఫోన్ చేశాడు త్రిలోక్. కానీ ఆ నెంబర్ నుంచి ఎటువంటి స్పందన లేదు.

ఇండియాలో రాత్రి 10 దాటుతుండగా రెబా నెంబర్ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది.

★★★

“నేను చేసింది ఒప్పుకుంటాను, నా కుటుంబాన్ని ఏం చెయ్యద్దు” అని బ్రతిమాలుకుంది రెబా.

“ముందు బయలుదేరి ఇండియాకిరా తర్వాత ఏడుద్దువు” అని చెప్పి కాల్ కట్ చేశాడు త్రిలోక్.

“అసలు ఏం జరుగుతుంది సర్, ఏంటి ఇదంతా ఆ రెబా ఎందుకు ఏడుస్తుంది” అడిగాడు భాటియా,

“పదా దీప్నా దగ్గరకి వెళ్దాం” తీసుకెళ్ళాడు త్రిలోక్.

“తిరిగి తిరిగి ఒక పాత స్కూల్ దగ్గరకి తీసుకెళ్ళాడు త్రిలోక్”

లోపలికి వెళ్ళగానే “సర్ అంటూ అయిదుగురు కానిస్టేబుళ్ళు సెల్యూట్ చేశారు”

“రెబా వాళ్ళ అమ్మ ఎక్కడుంది” అడిగాడు త్రిలోక్.

“మూడవ రూమ్ సర్” చెప్పాడు కానిస్టేబుల్.

రెండవ రూమ్ దాటుతుండగా గోడ మీద రక్తం కనిపించింది.

“జాగ్రత్త అభిజ్ఞ దీప్నా చావకూడదు” అన్నాడు త్రిలోక్.

“సరే సర్” అన్న అభిజ్ఞ మాటలకి కొనసాగింపుగా అమ్మా అంటూ దీప్నా చౌహాన్ నోటి వెంట ఆర్త నాదం వచ్చింది.

“మూడవ గదిలోకి ఎంటర్ అయ్యాడు త్రిలోక్”

రెబా తల్లి చెంప ఎర్రగా కందిపోయి ఉంది “వేళ్ళ ముద్రలు పడ్డాయి కదా దినేష్ కొంచం చూసుకుని కొట్టద్దు” అడిగాడు త్రిలోక్.

“అది మీరు లోపల ఐదవ రౌండ్ వేస్తున్నావిడకి చెప్పాలి, పాపం ఈవిడకి ఒక దెబ్బకే స్పృహ తప్పింది”

“అది భాటియా పరిస్థితి” చెప్పాడు త్రిలోక్.

“మరి రెబా సంగతేంటి”

“రెబా వస్తుంది, రాకపోతే మామూలుగా ఉండదు కదా! రెండు రోజుల్లో వస్తుంది”

“ఈ దీప్నా ని స్టేషన్లో అప్పజెప్పాలి కదా సర్, చెప్పాలి పాపం అభిజ్ఞ కోపం చల్లారితే తీసుకెళ్ళి అప్పజెబుదాం” అని త్రిలోక్ చెబుతుండగా అభిజ్ఞ బయటికొచ్చింది.

“ఏంటా రక్తం తుడుచుకో” అని కర్చీఫ్ ఇచ్చాడు త్రిలోక్.

“థాంక్యూ సర్....”

“స్టేట్మెంట్ తీసుకోవచ్చా మాట్లాడే పరిస్థితిలో ఉందా”

“లేదు త్రిలోక్ గారు, స్పృహలో లేదు ఓ రెండు పళ్ళు కూడా ఊడాయి... అందుకే రెండవ రౌండ్ అయిపోయిన వెంటనే దినేష్ గారు స్టేట్మెంట్ తీసుకున్నారు.

“గుడ్ వెరీ గుడ్... ఏది స్టేట్మెంట్ ఎక్కడ?”

“వీడియో షూట్ చేశా సర్” అని దినేష్ ఫోన్ తెచ్చి ఇచ్చాడు.

"ఈరోజు మొత్తం వీడియోలతోనే సరిపోయింది సరే కానివ్వండి ఏం చేద్దాం" అంటూ వీడియో ప్లే చేశాడు త్రిలోక్.

"నేను కావాలని ఎవరిని చంపలేదు, కేవలం రితిక్ తో పాటు వెళ్ళిన వన్య ఇంకా మనోజ్ఞకి మాత్రమే మత్తుమందు ఇచ్చాను, ఆ విషయం తెలుసుకున్న రెబా ఇకపై ఆ పర్వతం ఎవరు ఎక్కాలనుకున్నా వాళ్ళకి హార్ట్ ఎటాక్ వచ్చేలా చేయడమూ, ఆక్సిజన్ తగ్గించడం లాంటివి చేయమని చెప్పింది. తను చెప్పినట్లు చేయకపోతే నన్ను పోలీసులకి పట్టిస్తా అని బెదిరించింది. నేను కేవలం మనీష్ మీద ఉన్న ప్రేమతో రితిక్ ని, తనతో వెళ్ళిన వాళ్ళని చంపాను. కానీ రెబా నన్ను బెదిరించి ఎంతో మందిని చంపించింది, దాని కోసం నాకు డబ్బు కూడా ఇచ్చింది ...." అని దీప్నా చెప్పి ముగిస్తుండగా లోపల నుంచి మళ్ళీ దీప్నా అరుపులు వినిపించాయి..

త్రిలోక్ అభిజ్ఞని చూసి "నువ్వు ఇక్కడే ఉన్నావుగా అక్కడ ఎవరు?"

"నితిన్ సర్"

"ఏం చేద్దాం అనుకుంటున్నాడు" అడిగాడు త్రిలోక్.

"చేయి గాని కాలు గాని తీసేస్తాడట"

"పాపం... సర్లే, ఎడమ చేయి తీస్తే బెటర్ అనుకుంటా తను లెఫ్టీ కదా" అన్నాడు త్రిలోక్.

"మీరేంటి సర్ ఇలా?" అన్నాడు భాటియా.

"మరి ఏం చేయమంటారు సర్, రాధ రెబా అనే ఒక బుద్ధి లేని ఆడది తను మాత్రమే పర్వతం ఎక్కాలనే కోరికతో ఎక్కాలనుకున్న వాళ్ళందర్ని చంపించింది, క్లూ కూడా దొరక్కుండా చంపడానికి ఈ దీప్నా సాయం చేసింది. తనంతట తానే మనీష్ ఒక ప్రాణం కాపాడటానికి ప్రయత్నించి చనిపోతే మధు ఏమో నేరుగా పర్వతం ఎక్కి చంపాలని, ఈ దీప్నా ఏమో మత్తు మందు ఇచ్చి చంపాలని. కనీసం ఇద్దరిలో ఎవరు చంపారో కూడా ఇద్దరికీ తెలియదు కానీ ఎవరికి వారే వాళ్ళే చంపాము అనుకుంటున్నారు. దీనిని తెలుసుకున్న రెబా ఇద్దరినీ వాడుకుంది. మనీష్ ట్రిక్స్ అన్నీ మధుకి తెలుసు అని తెలుసుకుని మధు సాయం తీసుకుని పర్వతం ఎక్కింది. కానీ ఎంట్రీ బుక్ లో మధు పేరు మాయం చేయించి మధుని భయపెట్టి తానొక్కటే అనఘ ఎక్కినట్లు సృష్టించి పేరు ప్రఖ్యాతలు కొట్టేసింది. అదే టైమ్ లో దీప్నా గురించి తెలుసుకుని ఎప్పటికీ ఎవరూ చివరి వరకూ ఎక్కకుండా అందర్నీ ఏదో విధంగా చంపించింది, ఎంతమంది అమాయకులు బలి అయ్యారూ మీకు కూడా తెలుసు కదా భాటియా. మీరు చెప్పండి వీళ్ళని వదిలేయమంటారా?" అడిగాడు త్రిలోక్.

భాటియా కాసేపు మౌనంగా నుంచుని "మీరు చేస్తుందే కరెక్ట్ సర్, ఇన్ని రోజులు మీకు సాయం చేసినందుకు గర్వంగా ఉంది" అని చెప్పి సెల్యూట్ చేసి వెళ్లిపోయాడు.

★మూడు రోజులు గడిచాక★

రెబా కుటుంబం తిండి తిప్పలు లేకుండా పడి ఉంది. దీప్నా తిండితో పాటు టన్నులకొద్దీ తన్నులు తింటూ నరకం చూస్తుంది. సమయం తెల్లవారుజామున 5 గంటలు దాటుతుండగా రెబా అక్కడికి చేరుకుంది. త్రిలోక్ ఎదుట నిలబడి,

"ప్లీజ్ సర్ మా అమ్మ వాళ్ళని ఏమీ చేయకండి?" బ్రతిమాలుకుంది రెబా.

"సరే వదిలేస్తా తప్పు ఒప్పుకో" అన్నాడు త్రిలోక్.

"సరే సర్ అంది రెబా తల దించుకుని"

అభిజ్ఞ వైపు చూసి రెబాని తీసుకెళ్ళి దీప్నా ఉన్న రూమ్లో ఉంచు, ఉదయాన్నే సరెండర్ చేసి వెళ్లిపోదాం అన్నాడు త్రిలోక్.

"సరే..." అంది అభిజ్ఞ.

"కోపం ఉంటే రెండు దెబ్బలు కొట్టు రెబాకి తగిన శిక్ష తప్పక పడుతుంది" అన్నాడు త్రిలోక్.

"అసలు కొట్టను, మనోజ్ఞని చంపింది ఇద్దరిలో ఎవరో తెలియదు కదా! ఎందుకు కొట్టడం" అంది అభిజ్ఞ.

"గుడ్ మూవ్" అన్నాడు త్రిలోక్.

అభిజ్ఞ వెనక్కి తిరిగి కొంచం వెటకారంగా నవ్వింది.

త్రిలోక్ కి మొదటి సారి ఎదుటి మనిషి మొహంలోని హావభావాలు అర్థం కాలేదు.

త్రిలోక్ చెప్పినట్లుగానే రెబాని తీసుకెళ్లి దీప్నా ఉన్న రూంలో వదిలి పెట్టి, ఒక వాటర్ బాటిల్ చేతికిచ్చింది. దీప్నాకి కూడా నీళ్ళు తాగించి బయటకి వచ్చింది అభిజ్ఞ. పది నిమిషాలు గడిచాక రెబా నీళ్ళు తాగింది.... ఇరవై నిమిషాలు గడిచాక త్రిలోక్ ఎదురుగా కూర్చుని,

"ఇద్దరినీ ఇక్కడే అప్పజెప్పేసి వెళ్లిపోదాం సర్" అంది అభిజ్ఞ.

"ఇంత మంచి దానివి ఎప్పుడయ్యావ్" అన్నాడు త్రిలోక్ ఒక నవ్వు నవ్వి

30 నిమిషాలు గడిచాక లోపల నుంచి రెబా ఇంకా దీప్నా అరుస్తున్న చప్పుళ్ళు వినిపించాయి.

"ఏం చేశావ్ వాళ్ళని"

"ఇద్దరికీ కలిపి ఒక్క బాటిల్ లోనే నీళ్ళు ఇచ్చా అందుకే కొట్టుకుంటున్నట్లున్నారు"

"వాళ్ళేమైనా చిన్నపిల్లలా" అన్నాడు త్రిలోక్.

"ఏమో సర్" అని చెప్పి నవ్వింది అభిజ్ఞ.

త్రిలోక్ ఏం జరిగిందో చూడటానికి గదిలోకి వెళ్ళాడు, రెబా కుడి చేతి ఎముక బయటకి కనిపిస్తుంది... దీప్నా మెడ బాగం నుంచి ఎముక ఇంకా రక్తం బయటకి కనిపిస్తున్నాయి... ఇద్దరూ ఒకరినొకరు కొట్టుకుంటున్నారు... మీకేమైనా పిచ్చి పట్టిందా అన్నాడు త్రిలోక్. అంతే ఇద్దరూ త్రిలోక్ వైపు కోపంగా దూకారు... త్రిలోక్ తలుపు వేసి బయటకి వచ్చి కానిస్టేబుల్స్ అని అరిచాడు... అభిజ్ఞ బయట నవ్వుతూ కూర్చుని ఉంది.

"ఏం చేశావ్" అన్నాడు త్రిలోక్

అభిజ్ఞ నవ్వు ఆగలేదు...

ఐదు నిమిషాలు ఆగకుండా నవ్వింది... ఇంతలో రెబా ఆఖరి అరుపు వినిపించింది... అభిజ్ఞ నవ్వు ఆగింది....

"ఏం చేస్తున్నావ్ అభిజ్ఞ" అడిగాడు త్రిలోక్.

"వాళ్ళకి ఎంత చెప్పినా వినకుండా కొకైన్ ఇంకా ఎం.ఎం.పి.ఎ డ్రగ్స్ ఎక్కువ డోస్ వాటర్ లో కలుపుకుని తాగేశారు సర్.. మామూలుగా ఆ డ్రగ్స్ తక్కువ తీసుకుంటేనే పక్కన వాడు మాట్లాడినా కూడా సౌండ్ భరించలేక కొడతామ్, అలాంటిది వాళ్ళు ఎక్కువ తీసుకున్నారు అందుకే ఊపిరి చప్పుడు కూడా భరించలేక ఒకరినొకరు చంపుకున్నారు... పాపం ఎవరి పేగులు ఎవరి నోటికి చిక్కాయో ఏమో" అంది అభిజ్ఞ.

"తనని ఏమీ చేయద్దు అని చెప్పా కదా అభిజ్ఞ"

"నేను ఏమీ చేయలేదు సర్, ఒకవేళ నేను ఏమైనా తప్పు చేశాను అనిపిస్తే నన్ను అరెస్టు చేయండి సర్, లేదు అంటే నేను చెప్పిన మేటర్ సరిపోతుంది ఎఫ్.ఐ.ఆర్ లోకి" అంది అభిజ్ఞ.

నిఖిల ఫోటో చూసుకుని నితిన్ ఓ చిన్న నవ్వు నవ్వాడు... మనోజ్ఞని తలచుకుంటుండగా అభిజ్ఞ కళ్ళ ముందు ఓ చిన్న మెరుపు మెరిసింది... ఓ పెద్ద వాన కురిసింది.... రక్తపు మరకలన్నీ భూమికి అంటుకున్నాయి.

* శుభం *

Post your comments